

te op med en ambitiøs europæisk satsning på forskning, udvikling, uddannelse, investering i højteknologi, som kan iværksættes fra det tidspunkt, hvor EU's nye budget træder i kraft, altså fra 2007, gennem omprioriteringer på budgettet.

Det er vigtigt, at Europa anstrenger sig for at komme i front, når det gælder investeringer i højteknologi, når det gælder uddannelse, når det gælder forskning. Ellers risikerer vi, at arbejdspladser flytter til USA og på sigt til Asien. Vi risikerer, at vi ikke kan holde på vore egne forskere, men at de også drager til andre verdensdele. Derfor skal vi være bedre i Europa på det her område. Man kan sige, at ligesom vi med stor succes har bygget et indre marked op, der giver fri bevægelighed for mennesker, varer, kapital og virksomheder, så skal vi nu bygge et indre marked op for forskning, udvikling og uddannelse, som kan bringe Europa i front.

Det kunne f.eks. være, at vi skulle fordoble den årlige satsning på forskning og udvikling fra de nuværende 30 mia. kr. om året til 60 mia. kr. om året på EU-plan og skaffe pengene ved omprioriteringer på budgettet, hvor der skal gennemføres landbrugsreformer i de kommende år og reformer af EU's strukturfonde. Så en sådan satsning behøver ikke at betyde en forøgelse af budgettet, men det må være en omprioritering af budgettet med stærkere satsning på det med fremtid i.

Formanden:

Tak til statsministeren.

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren i øvrigt udpeget ministeren for videnskab, teknologi og udvikling.

Til statsministeren er anmeldt følgende hovedspørgere:

1. Arne Toft
2. Aage Frandsen
3. Jens Rohde

Til videnskabsministeren er anmeldt følgende hovedspørgere:

4. Lene Jensen
5. Anne Grete Holmsgaard
6. Margrethe Vestager

Ønsker flere at tilmelde sig som hovedspørgere – selvfølgelig forudsat, at tiden tillader det (*Ophold*). Da det ikke er tilfældet, tager vi fat i den rækkefølge, jeg her har nævnt.

Spm. nr. US 46

Arne Toft (S):

På mødet i Vingsted fredag den 9. januar, hvor formanden for Strukturkommissionen, Johannes Due, præsenterede Strukturkommissionens betænkning, var der om formiddagen, hvor Kommunaludvalget fik en orientering, flere, der spurgte: Hvad bliver udgifterne ved en ny kommunalstruktur? Hvem skal betale? Og det gælder både sammenlægningen af kommuner og amter.

Kl. 13.10

Vil statsministeren ikke prøve at gøre rede for, hvordan disse udgifter skal finansieres? Jeg ved godt, at vi ikke kender udgifterne endnu, men når vi finder ud af den bestemte model, vil statsministeren så foranledige, at vi får beregnet udgifterne? Jeg tænker især på udgifter til it og udgifter til de bygninger, som skal rumme de nye forvaltninger.

Jeg har selv læst og hørt nævnt tocifrede milliardbeløb.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ja, der har bestemt været mange fantasifulde tal i omløb. Jeg kan ikke bedømme værdien af de tal. Jeg kan kun sige til hr. Arne Toft, at naturligvis skal der gennemføres beregninger af, hvad en kommunalreform vil koste, og jeg synes også, at det er vigtigt at gennemføre en sådan reform på en sådan måde, at man holder udgifterne på det lavest tænkelige niveau. Men jeg er ikke i stand til at sige i dag, hvad udgifterne måtte blive, det afhænger jo i høj grad af, hvad slutresultatet af de politiske forhandlinger bliver.

Arne Toft (S):

Når man lægger to virksomheder sammen, bliver der udgifter, engangsudgifter, og så må man håbe på, at det hen ad vejen bliver til besparelser.

Jeg vil godt endnu en gang spørge statsministeren: Hvem skal betale den engangsudgift, der bliver i starten? Kunne man tænke sig, at den bliver betalt f.eks. af en fond, man laver, og at kommunerne afdrager over en periode, eller skal kommuner og de nye regioner selv finansiere det?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det vil jeg slet ikke tage stilling til på nuværende tidspunkt, hvor vi end ikke kender resultatet af de politiske forhandlinger, der skal være her til